

РАДА

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ.
РІК П'ЯТИЙ.

Адреса редакції і контори:
у Києві, Велика Підвальна вул. д. 6,
біля золотих воріт
Телефон редакції 1458.
ТЕЛЕФОН ДРУКАРНІ 1069.
УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ НА РІК 1910

на рік	на 6 міс.	на 3 міс.	на 1 кв.	на 1 м.	на 1 тиж.	на 1 д.
11.00	5.25	4.75	4.25	3.75	3.25	2.75

Передплат. на рік можна виплачувати частками: в 2 строки: на 1 янв. 3 карб. і на 1 апр. 3 карб., в 3 стр.: на 1 янв. 2 карб., на 1 мар. 2 карб. і на 1 мая 2 к., або по 1 карб. на протяжі перш. шести місяців.
Ціна „Ради“ за кордон: на рік 11 р., (27 крон 94 гелери на австрійську валюту), на 1/2 року — 5 р. 50 к. на 1/4 року — 2 р. 75 к., на 1 м. — 1 р.
Копія закорд. читачі передплачують газету через поштомат, то платять за газету по ціні встановленій для передплатників в Росії.
Передплата приймається тільки з 1-го числа кожн. місяця.
За зміну адреси 30 коп.
(При зміні неодмінно прикладати стару адресу).

Автори рукописів повинні подавати своє прізвище і адресу. Редакція може скорочувати і змінити статі; більші статі, до друку негодячі, перековуються в редакції 3 місяці і висилаються авторам їх коштом, а дрібні замітки й дописи одразу знімаються. Рукописи, на яких не зазначені умови друку, вважаються безплатними.
З приводу надісланих до газети віршів редакція не дякується.
Просьба авторів додержуватись прависпису „Ради“.
Умови друкування оповістом
За рядок петиту попередю тексту, або за його місце, платиться за перший раз 40 коп., а далі по 20 коп.
За рядок петиту після тексту: за перший раз 20 коп., за другий — 10 коп. Хто шукає заробітку, платить за оповістку в 3 рядки 10 коп. за раз, при умові друкування не менше 3-х раз.

Жертвуйте на пам'ятник Т. ШЕВЧЕНКОВІ у Києві!

Жертви по всій Росії дозволено збирати Полтавській Губернській Земській Управі та Київській Городській управі.

МАГАЗИН ПАПІРОВИХ РІЧЕЙ
В. П. ОВЧИННИКОВА
бувш. Ф. ЧЕРНУХИ
Київ, Хрещатик, д. № 35. Телефон 538.
Великий вибір канцелярського і червоного приладдя.
Учням усіх шкіл — знижка.
Поступили в продаж листовні картки для грамофонів.

Городський сад і театри
В. Н. Дагмарова.
Трупа українських артистів під орудою **МИКОЛИ САДОВСЬКОГО**.
Сьогодні, 10-го серпня (августа), виставлено буде **Вурлака** драма на 5 дій Карпенка-Карого. Розв'язана драма на 5 дій Карпенка-Карого. Розв'язана драма на 5 дій Карпенка-Карого. Розв'язана драма на 5 дій Карпенка-Карого.

ЛІТНІЙ ТЕАТР
Київського Руського Купецького Зібрання.
Українська трупа під орудою **Т. КОЛОНИЧЕНКА**.
Сьогодні, 10-го серпня (августа), виставлено буде **Кума Марта** драма на 5 дій Шатковського. Сьогодні, 10-го серпня (августа), виставлено буде **Кума Марта** драма на 5 дій Шатковського.

Ціна „Рада“ з 1-го августа до кінця 1910-го року
2 карб. 75 коп.
Не спізнуйтеся з передплатою.

Височайше 1902 р. затвержене.
Перше Взаємне Товариство страхування життя.
Страховання коштує для кожного. Взаємність товариства дає змогу забезпечення на найвигідніших умовах. Кожен страхувальник стає дієвим членом товариства, має право брати участь в загальних зборах по всіх його справах.
Правління Товариства у г. Харькові, Сумська вул. № 10, а Управління округом у Києві, Прорізна № 3.

В. ВИННИЧЕНКО.
„Третя книжка оповіданнів“
продається в кращих книгарнях Києва, Полтави, Харькова і др. міст.
ЗМІСТ КНИЖКИ: I. Момент. II. Глум. III. Рабні справи. IV. Заласна книжка. V. Купля. VI. Кумедія з Костом. VII. Щось більше за нас. VIII. Зина.
Стор. 188. СКЛАДИ ВИДАННЯ: „Українська Книгарня“ Безак, 8, Ингарня „А. Н. В.“ В. Володимир, 28, I в книгарні С. Червоного, Київ, Фундуя. 4.
27-1345-13

На увагу тим хто їде до **РІВЬЕРИ!**
ЛІКАРЬ М. І. КОЗЛОВСЬКИЙ,
приймає творих: Italia, Ospedale di Ligure (presso Saenro).
Д-р Черняк В. Житомир, 16. Прийм. 9-12 та 5-8 жінок 1-2. Праці (сіф.), вен., мочепол. (спец. гоїн. звужен.), поз. розст. Усі спец. методи гоїн. Є ліжка в окр. помеш. 322-283

„РАДУ“ в роздріб купувати і передплачувати в м. Борисполі „НАЧАЛО“; там-же продаються всі українські книжки.
У ХАРЬКОВІ передплачувати „Раду“ на таких-же умовах, як і в коворі газети, можна у власного агента В. Чепелі-ського, Петечинська. Бульв. № 7, а також в „Українській Книгарні“. Риб-ная № 25.

Декларация українських професорів і доцентів львівського університету.
Коли польський сенат львівського університету зажадав від австрійського міністерства просвіти, щоб за львівського університетом ім. імператора Франца I признати законодавним шляхом польський характер, — українські професори і доценти львівського університету вислали в місяці маю сього року до міністерства просвіти декларацию, в якій виводять права українського народу до львівського університету ім. Франца I і заявляють, що тих прав не можуть зрякнутися, доки у Львові не буде засновано окремого українського університету.
Цю декларацию підписали всі професори і доценти львівського університету, які займають кафедри та доцентури з українською викладавською мовою, а саме: проф. о. Бартошевський, доп. Вергановський, проф. Гру-

шевський, проф. Дністрянський, доп. Добрянський, проф. Колесса, проф. о. Комарницький, проф. о. Мишковський, доп. Рудницький, проф. Стебельський, проф. Студийський.
Один з підписаних, член австрійської палати послів, проф. Колесса передав цю декларацию австрійському міністерству просвіти, гр. Штіркові.
З огляду на те, що ця однодушна декларация всіх українських професорів і доцентів львівського університету ім. Франца I може послужити достовірною відповіддю на оголошення нещодавно деклараций польських сенатів краківського і львівського університетів в справі оборони польського характеру львівського університету, — вважаємо потрібним подати її до прилюдної відомості.
Дословний текст її такий:
З огляду на те, що сенат львівського університету звернувся до міністерства просвіти з представленням про ствердження польського характеру львівського університету, українські професори і доценти львівського університету заявляють ось що:
I. Львівський університет завдячує своє існування імператорові Йосифові II. Латинська мова, яку заведено як викладову в цій вищій школі, являється достаточним свідченням, що ця школа первісно не була польська. Навпаки, треба ствердити, що через рівночасне заснування філософського і богословського інституту при цій школі імператор Йосиф II хотів заспокоїти культурні потреби галицьких українців.
Вже в цьому першому періоді заснування львівського університету українці спромоглись постаратися для нього визначних учительських сил.
В першій половині XIX століття завведено німецьку мову як викладову. Та щоб в часті заспокоїти культурні потреби галицьких українців, вже в 1848 р. засновано українську кафедру української мови й літератури.
В р.р. 1850—52 постановлено, щоб виклади пасторальної теології, догматики, катехетики і методики відбувалися в українській мові.
В 1862 р. систематизовано на юридичному факультеті перше воєво українські кафедри, й аж пізніше засновано кафедри з польською викладовою мовою.
II. Правну основу, яка повинна бути міродатна для національного характеру львівського університету, творять дві найвищі постанови з 4 (н. ст.) юлія 1871 р. і 27 (н. ст.) априля 1871 р.
Першою з тих постанов признано зовсім виразно за поляками й українцями рівне право заводити окремі кафедри з польською й українською викладовою мовою і таким чином заперучено утрачистий характер львівського університету.
Друга постанова торкається мови діловодства університетських властей, заводячи польську мову, як мову внутрішнього діловодства в такій мірі, в якій допускається польська мова в інших державних властях Галичини. Отся постанова зовсім не обмежує прав української мови як мови діловодства в зносинах з посторонніми особами, як це водиться також в інших державних властях краю.
Розпорядження міністерства просвіти з 5 (н. ст.) априля 1882 р. нічого не зміняє в цьому стані, бо воно так само признає українцям право заводити українські кафедри.
Треба тільки жалити, що міродатні круги не допустили до здійснення тих признаних за українцями прав і добились розпорядження міністерства просвіти з 20 (н. ст.) марта 1902 р., яким обмежено права української мови. Однак те розпорядження ярко протриває вище згаданим найвищим постановам.
Не вважаючи на те, що права української мови в львівському університеті значно обмежено, існує тут 10 українських кафедр, востає число викладів в українській мові, а рівночасно росте також число студентів і студенток української народности, яке давно перевищило вже тисячу.
З огляду на ті всі моменти, підписані заявляють, що вони дотримуватимуться прав, які має український на-

род і українська мова в львівському університеті, доки не наступить засування окремого українського університету у Львові.
При тім підписані вказують на безумовну необхідність, щоб високе правительство захотіло в найближчій часі приступити до засування окремого українського університету. Основу для його було б зроблено через закладання нових українських кафедр і відділення українських кафедр від існуючого університету та утворення з них окремої автономної інституції.
Змагання до засування окремого українського університету як вислів всестороннього культурного розвитку українського народу здійснювало в останніх роках з такою елементарною силою, що тільки сповнення сього невідомого домагання могло б успішної уми, розворушувати все наново новими подіями, як прим. найвище представлення сенату, і привернути нормальні відносини.

Поміж учителями.
В 168 числ „Ради“ було надруковано статю „Петербургські учительські курси“. Мені теж хотілося б на сторінках „Ради“ поділитись з читачами деякими своїми вражіннями од цих курсів.
Коли ми з товаришем уперше зайшли на виставку шкільних підручників, мене вразила бідність і безсистемність українського одділу. Наче люди, котрі улаштували цей одділ, позносили сюди книжки, які випадково мали у себе. Це в певній мірі пояснюється тим, що виставка улаштувалась якось несподівано, і про неї не було чути нічого майже до того часу, коли вона вже відчинилась. „С.-П.-Б. Благодійне товариство“ таки поклопоталось, щоб одділ був як найкраще улаштований при даних умовах, і не його вина, що решта українських видавництв не прислали майже нічого на виставку, хоч їм це було пропонувано, як я чував. Треба було б хоч каталогів своїх видань прислати, яко мога більш. Учителі нарікали на це; російські видавництва, напр., понаклали окрізь цілі гори своїх каталогів для безплатної роздачі.
Всіх українців, котрі приїхали на курси і призналися до своєї національності було душ 30—31 (а не 150, а 1000, як кажє згадана статя; такого числа не було навіть „малоросів“). Коли розмовляли про те, чого так мало порівнюють приїхало учителів з України, учителі казали, що головною причиною цього було — брак коштів на таку далеку подорож (а грошей у нас або нема, або дають вони не про освіту вчителів); потім вказували на деякі перешкоди од панотців „наблюдетелей“ паравіслянських шкіл.
Розмовляли з учителями про початкову освіту на українській мові, і тут це раз виявилась та проста і кожній людині з добрим розумом відома истина, що неможливо вести шкільні виклади на російській мові там де цієї мови не вміють, неможливо у нас добре „поставити школу“ вчителів, котрий не вміє української мови або не користується нею при шкільних лекціях. Коли б до букви вивести закон про школу, кажуть учителі, то Україну було б позбавлено навіть і тої майже неможливої освіти, котру має вона тепер. Це всесторонній голос учителів, працівників на ниві освіти, і нехай він розскаже, кому треба, що живе життя не можна цілком вбогати в якісь небудві вигадані в „кабінетах“ рямі.
Росказали ми учителям, як тут у Петербурзі йде українське життя і звернули увагу на те, що студенти тут, головним чином, студують всякі теоретичні питання, що до українства, бо не мають можливости працювати практично. Учителі кажуть, що теоретичне оправдання українства у них одне — це „факт самого існування українців, свідомі своєї національності“. „Хто мені може довести, що я не існую, коли я почував себе існуючим, коли я почував, що я щось по суті окреме од кожної людини иншої національності? Хто мене може пере-

конати в тому, що мене нема, коли я є?“
От і вся теорія.
Учителі, між иншим, дивуються, чому російські поступова преса промовчує про таке просте питання, як українське, і чому майже не подає свого голосу з приводу тих наклепів на українство, котрими заповнюються сторінки російської патріотичної преси.
Хотілося б учителям більш твердо і науково виробити свій національний світогляд, та... брак коштів на освіту і на ґрунтовні праці по національному питанню і по „українознавству“.
Що до практичної діяльності на селі, то вчителі роблять, що тільки можливо робити при існуючих умовах. Національне освідомлення народу більш інтенсивно йде на Степовій Україні, через те, мабуть, зауважують учителі, що Степова Україна офіційно числиться навіть не „Малоросією“, а „Новоросією“.
Взагалі кажучи, вражіння од розмов з учителями саме приємне і головне — підбадьорює. „Любо, кажє один учитель, приїхати в цілком незнайоме село (а начальство дуже пильнує, щоб учителі довод на одному місці не сиділи) — приїхати в таке село, де про свідомих українців і українську книжку ніколи й не чути було, — любо, коли в такому селі через деякий час почнуть приходити до тебе і малі і старі і починають просити: „дай почитати яку-небудь книжку, тільки гарну, нашу українську“.
Підбадьорили і нас, студентів, учителі. Ми вже не будемо думати, що ми якісь „повітрелітателі“ в українстві; ми вже будемо знати, що є люди, котрі працюють над національним освідомленням великого народу і головне — що ця праця має жадав наслідки; ми вже будемо мати під своєю теоретичною думкою над українством — твердий практичний ґрунт.
Щира подяка за це учителям!
СПБ. 30 юлія. Ф. С.—о.

3 газет та журналів.
„*“ В краківськім „Narzędzi“ (ч. 184) посол Гнат Дашинський містить статю п. н. „Interwiew“, де спростовує деякі погляди п. Стаховича, які той висловив в своїх статях про Галичину на підставі розмов з ним.
Що до польсько-русофільських відносин, п. Дашинський пише: „П. Стаховичу здається, нечаче б всі відносини польської суспільности, отже й польської соціалісти симпатизували „старорусинам“ або москвофілам. Отже п. Стахович помиляється. З моєї розмови змінює він все, що я говорив про москвофілізм. Отже передовсім штучність тої партії, створеної російським рублем у Галичині, підпертої опією польськими шовіністами на злість українцям і доведеної до кількох мандатів за допомогою політики намістника Потоцького. Мої мої товариші ставились в парламенті супроти п.п. Маркова і Глібовича до їх опіки д-ра Крамаржа чейже увільняє мене від всякого підворіння в „симпатії“ до москвофілів і треба було хіба повного незнання політичних відносин в краю і державі, щоб говорити про симпатії польських соціалістів до знаряддя панславізму і російцянства русинів. Не симпатія, але глибока погорда переймає нас супроти творів рубля і чорної сотні в Галичині“.
Опісля переходить п. Дашинський до своїх поглядів на український табір і пише: „Що я перед Стаховичем не хвалив політики українських націоналістів у парламенті, розуміється само собою. Іх забавна політика авантур і рівночасної податливости супроти правительства, іх дитинний часом фальш супроти міністрів і погрози супроти польського населення є водою на млин польських шовіністів. А іх становище супроти соціально-політичних домагань пролетаріату, як також супроти каналів не може знати признання в робітничьких кругах. Так само іх симпатії до паризму і іх ненависть до революції в Польщі не викликають у нас признаних почувань“.
На цю заяву „Діло“ (ч. 184) відповідає Дашинськомому так:
Як бачимо з цієї заяви, п. Дашин-

* Цих було чоловіка 70.

ський вияв супроти українського національного руху в Галичині становить дуже строгий „суд“! Та полемізувати з ним була б зайва річ— в той простоті причини, що ми вже вєрав мали нагоду вквашувати на дійсву вартість всіх тих соц.-дем. „дегенд“ про „податливість“ укр.-руської клубу супроти правительств, про „погроми проти польського населення“ (не ваша вина, коли п. Дашинський об'єднав польське населення з польськими гнобителями нашого народу!), про „вороже відношення до інтересів пролетаріату“, про „симпатії до царізму“, про „ненависть до революції в Польщі“ і т. д. Звернемо тільки увагу на одну: По-за „політикою українських націоналістів у парламенті“, яку такий строгий „вирок“ видає п. Дашинський, остається ще невзначію широка сфера національного життя. І не те характеристичне для п. Дашинського, що він накідається на політику укр.-руського парламентарного клубу, хоч і тут вєняють тони, яких походження треба шукати швидче в польській національностейі п. Дашинського, ніж в його соціально-демократичних переконаннях. А характеристичне, і то дуже, власне те, що він про ту цілу сферу національного життя волів не говорити, а на скільки говорив, то п. Стахович не винів з той розмови також додатного враження. Міг же був п. Дашинський хоч застати, що побіч „українських націоналістів“ з їх важкими „тріхами“ е в нас також безгірні, зовсім під смак п. Дашинського підходячі, соціальні демократи, міг хоч це навести як „плюс“ українського національного руху, коли вже не міг вєнати чогось иншого!

Однім словом, і після зявля п. Дашинського остається в повній силі наше твердження, що польські партії всі без виніку стараються і серед своїх кругів і перед чужими виторити про український національний рух як найгірше враження, [послугуючися до того тільки неоднаковими способами: прим. коли п. Гурський і Милевський представляли нас анархістами, п. Дашинський „судив“ нас за „зраду демократичного принципу служення широким верствам народу“, якого ми допускаємося з „безмежною ослобення і проти поляків і проти старорусів“.

Пашучи в своїх статях про українство, як наслідок „німецької інтриги“, п. Стахович між иншим казав:
„Для об'єктивности не могу вєнати, що многи з моїх співбєседників,— в тім числі, на скільки пам'ю, п. Дашинський,— зовсім рішучо заклали мені, що вони мають основні вірити, що про окремі особа (між иншими вони назвали мені візнього лідера буковинських „українців“—фон Василька) на жаль неможна рішучо відкидати вище вказані обвинувачення. В справі сього твердження п. Стаховича звернувся пос. Василько до п. Дашинського з жаланим висловення, на що дістав таку відповідь.
„Краків, 15. 8. 1910.
„Високоповажаний Пане!
Ваш лист з 13 с. м. я дістав, бо припадково перебуваю тевер тут. Що до статей п. Стаховича констату, що в його інтерв'ю зі мною передано зовсім невєрно цілий ряд думок і поглядів, які я перед ним висловив.“

Проти того я писав також в моїм партійнім органі Наргздіч, ч. 184.
„Констату, що я не говорю ані слова про те, чи Ви дістали які марки з Німєччини, бо я про це нічого не знаю.“

З огляду на те, що п. Стахович не робив ніяких докладних записок, а розмовляв з більшим числом поляків,— можливо, що він одержав звістку про німецькі марки від когось иншого.
З повним поважанням— Гнат Дашинський.

Р. С. Розуміється, уповажнюю Вас цей лист опублікувати“.
Тверження п. Стаховича, зявля п. Дашинського і його фраз, що мовляв, „можливо, що п. Стахович одержав звістку про німецькі марки від когось иншого“,— це знаменита ілюстрація, як повстає й розширюється польська легенда-клевета про „пруські марки“.

ПО РОСІІ.

Новий статут дух. семинарій. В учебному комітеті при Синоді спішно йде робота з складання нового статуту духовних семинарій. З 17 комісій, які виробляли план учебної програми, більшість закінчила свою роботу і подала її в комітет. Не подано ще поки проекти програм фізично-математичних наук, церковного співу та деяких инших наук. Скоро і ці проекти вступують і тоді почнуть обмірковуюти їх в лєварному засіданні учебногo комітету. На ці засідання запросять крім членів синоду ще й видатних вчителів як столичних так і провінціальних духовних семинарій. Гадяють, що де-які зміни введуть ще в цьому учебному році; зовсім же весь статут новий введено буде в семинарії не раніше 1911—1912 учебногo року. (Р. В.)

Земський начальник. Нарешті, каже „Сов. Сл.“, увільнили в одставку земського начальника 5-го участка, черновицького повіту, астраханської губернії, фон-Кітера. Цей начальник таки поламав в поганій рослуеті а хлопцями. Довгі роки своєї служби він скріп і завжди находив собі покір-

ливих підвалдних дрібних людців, які мовчали, коли начальник брав їх для своєї спальної і там наошудував. І коли діяльність фон-Кітера дуже вже широкі кола захопила, коли він у кожній волості мав собі молодих хлопців-писарів, з якими робив, що знав, коли до рослуети він хотів примусити гімназистів-екскурсантів, які ночували на станції разом з ним в Царичині, коли він видав наказ по волостях, щоб старшини брали на службу при волості за розповісників та служачих не старих, а молодих хлопців, тоді тільки вище начальство звернуло увагу і скинуло з посади цього земського начальника. Після того, як фон-Кітера скинули з посади, губернське присутствіє постановило зняти переслідування по обвинуваченню фон-Кітера в розтраті казенних грошей. Виявилось, що розтратив він 705 карбованців казенних грошей.

Войовничий потребитель. В селі Новоселках, кобринського повіту, гродненської губернії, де-які інтелігенти заходилися організувати потребительське товариство. Щоб по певніше головою товариства недовірені інтелігенти вибрали місцевого земського начальника д. Чапліна. Гадали, що при такому голові паукуміроїди не такто легко з'їдуть товариство. Але скоро виявилось, що вони помилилися. Зовсім не визнаючи ради товариства, д. Чаплін творив сам все, що хотів, і так повів діло, що з товариства почали тікати члєни, а покупки не заглядали в крамничю. На щастя в діло втервав директор дворянства і земському прийшлося покинути свою посаду голови товариства. Товариство вибрало нового голову і почало поправляти свої діла. Але Чаплін не заспокоївся і став чинити бєшкити на засіданнях. А раз, коли він почав наговарювати на члена-фундатора Сергіюка, один з члєнів узявся обороняти його. Та не впів він сказати скільки слів, як д. Чаплін підкочив до нього і вдарив по голові так сильно, що той впав. Потребителі подали скаргу на земського п. губернатора. (В. В.)

Клоун Дуров. Відомий клоун Дуров дає вистави тепер в Архангельську. Ого раз на одній з вистав, Дуров роздавав свої „подарунки“ інтелігантам, кушмям і т. ин. і правительстві „піднебесної канцелярії“ Содоумо-Гоморському подарував обдєрже „самоедське м'ясо“. Публіка вітала по вигадку. Дали Дуров замість шоколаду почастував свого пса новоземельською сухою рибю. Той не хотів їсти. „Він гніюй рибі не їсть. Ого який він благородий“. Публіка сміялася. Всі зрозуміли, що під Содомом-Гоморським виведено правительстві канцелярії губернатора Садовського, який завідує продовольством колоністів—самодів. Самодіві послав цей завидуючий гиду рибу та виповане м'ясо. До самодів який захав губерньду Сосновський, а вони й почастували його отсю рибюю. Розуміється, губернатор рибі не їв. Це все і використав Дуров в своїй виставі. На другий день його викликав до себе поліціймейстер. Після розмови з ним на другий день Дуров вийшов на сцену з величезною колодкою на губах і розмовляв з публікою на мігах. (І. Р.)

Шахрай. Петербурзький сиконий одділ викрав шахрая Доніка, який з 1905 року обдурював легковозну публіку. Він друкував по всіх провінціальних газетах оповістки, що позичає всім на легких умовах гроші. На видатки брав він 5 рублів. За всіх кінців Росії посилались гроші на видатки од всяких дрібних чиновинків та вшах. Але так ті пентрублівки і пропади—ніхто ніякої позички не одержував од нього. В сиконному одділі набралось до 100 скарг на цього шахрая.

Зловживання. В „У. Р.“ оповідється про внутрішні порядки в вєтській тюрмі. Про всі ті зловживання, які колись в тюрмі оповіщено кампанського губернатора, але поки що розслідування ніякого не робиться. Головні винуваті не порядків—начальник тюрми Виноградов та економ Шукліа. В записці, яку послано губернаторові наводяться такі вчинки. Одного разу, вночі вартовий не згодився випустити з тюрми навантажених возів родича економа Шукліа. Прикликали начальника. Після огляду виявилось, що там 15 пуд боршня, риба і навіть арештанські р'язки (відерця). Тюремний комітет дав начальникові 50 карб. на тюрмні глядки. Ці гроші асталось не використані. Одначе начальник сфабрикував рахунки від якихс селян, що ніби працювали на глядках і ці документи були як найкраще використані.
— Подорож. На провесні будущего року гурт учнів вших шкіл в Москві має намір упорядити наукову подорож по Японії та Далєкім Схід. Це перша спроба московських студентів улаштувати подорож на Далєкій Схід, тому-то зазадєгдє клопочуться про неї: відносять до всяких інституцій і зацікаваними то що „Р. С.“ пише, що після того, як в Росії побувало сотні японських мандрівників, було б як найбільш до речі і собі побувати в Японії в інтересах обшюного айнаметєва.

Напасть. В Новоржеві, як повідомляє „К. Кр.“, земський лікар Валк одібрав листа, в котрім оповіщається, що він приговорений до смертної кари за своє одверте спочуття „жидам“ та кадетам. Виявилось, що автором цього листа є Марковский, сина мліонера, відомий союзник.

Маленький фельетон.

„Юридична поміч на селі“
(З натури).

Ярмарок. Спєка. Палючий вітер крутить вихори жовто-сірої пилуоги й ліото жбурляє межі очі рухливому ріжноманітному натовпові. Гоміи; гармидер, викрики, ревіще худоби, адеється, ще збільшують духоту й примушують кожну, не дуже заінтересовану пролядом чи покупкою людину, хутчія тікати з цього пєкла. Ярмарок біліє своїми шатрами й ятками на горбу, а трохи нижче, на залізниці, метушаться жаваї паровозів і до загального гомону прилучають свій пронизливий свист.

Під насипом, коло залізниці, осторонь від ярмаркового шарварку, сидять—сельський аблакат Каламаренко—грубий, черволиций, в вєсмальцюванім, підперезанім якоюсь ганчирною, пальці й глибоких калощах бєсоніж, добродій, і колишній качкалар, кривий, сухорлявий Іван Букса. Перед ними, просто на траві, пляшка горілки, напів опорожнена, шматок булки, голова і хвостик чєхоні. Розмова провадиться, видимо, з захопленям, принаймні з боку д. Каламаренка.

— П'юнуву?.. Ог і дурень ти, щоб ти знав! Йому ногу потрочило, аробило неспособною калікою, а він—кинув! Ех ти!.. скавано—мужва, непрошєнна в заколах. Та ти знаєш, що з собою часта носиш, га?

— Яке пастя?—жакаючи ротом і проковтуючи закуску, дивується Букса.

— Та ногу-ж, ногу, криву ногу!—гарячиться аблакат.

— Ви не смійтесь...
— Який сміх! сміх який, я тебе спрашую?.. Та ти знаєш, що полагается за роздробленє стопи бєз признаков живія, га? Не знаєш? Тотото бо ї!.. Тисячі, розумієш—тисячі! Вуде той й мені..

— А вам за віщо-ж?
— Як за віщо? А писатиме хто? Хто, я тебе спрашую?.. Та я тоби таке прошевіє одваляю, що сам Плевака тільки ахне. Ти знаєш Плеваку?.. ні? Тотото..

Добродій Каламаренко дістає з кишені р'учку з пером і шматок паперу, одтикає чорнильницю, що висить на поясї, й чорнилиться.

— Ось я тоби араз. Вставай! за час мєста й прошевіє буде готове. А за це—десять рублей мені, й пляшка горілки, і закускя твоє.

— Десять карбованців?— витріщає очі качагар.— Де ж я їх візьму, як у мене й копійки за душею Віг даєть.
— Не тепер, не зараз, а тоді, як получиш резолюцію. Ти ж тисячі получає, а мені—пустяк. Я, брат, за великим не говюєс, як Плевака який-небудє.. Ставай!..

Букса згинається, опершись ліктями в коліна, а добродій аблакат кладе йому на спину папер, умочає перо в чернило і починає писати, навалывшись на клієнта всім тілом.

Люде проходять поуз них і здивовано зупиняються. Букса оше од напруження, як ковальський мїх, хитається, крєхить, почуваючи, що до того не витримає. Але аблакат нарешті кічає. Піднявши з трави пляшку й виливши рєшту горілки в рот, він кїдає: „слухай!“ і починає читати:

„Господиу Земскому Начальнику 5-го участка, крестьянина села Убогих Селищ, Ивана Захарова Букса, прошение. Вудчи штатнымъ коцегаромъ, и какъ я нивѣшевю осяною два раза участвовалъ въ крупнєнєиъ первый разъ съ раздробленіємъ стопы и съ пропаячємъ пальта, а через два мѣсяца опять очутился подлѣ обломками катастрофы, хотя и съ признаками живия, но съ окончательной потерей органама, такъ что въ нивѣшевє время я остаюсь съ семействомъ бєзъ послєдствїеї и къ хлѣбопашеству неспособнімъ и кормлюсь одежей и другими категориями. А поэтому вєсокорєвїше прошу ваше вєсокородє обратїть вниманіе на мои ноги и на слєзы моей семєї, чтобы сдѣлать намъ съ семействомъ резолюцію, предписавши выскать съ Н—ской желѣзной дороги двѣ тысячі за здоровє и семєнадаць рублей за пальто, ибо ни мѣя, ни товарищамъ поверстныхъ денегъ не давали и экономическа за топливо вєегда жулили и смазчиковъ и коцегаровъ насчетъ казенныхъ полумбубокъ обижали. Бывшїй коцегаръ, крестьянїнє села Убогихъ Селищъ Иванъ Букса“.

— А що?—лянуєв пальцями й прищєкнує добродій аблакат. З тебе горичь.
— Грошей нема.
— Грошей?.. Можна піджака продати на ярмарку. Навіщо він — тепер душно. На пів-пляшки буде.
Справді було надто душно..
Провінція.

Справа. Спєка. Палючий вітер крутить вихори жовто-сірої пилуоги й ліото жбурляє межі очі рухливому ріжноманітному натовпові. Гоміи; гармидер, викрики, ревіще худоби, адеється, ще збільшують духоту й примушують кожну, не дуже заінтересовану пролядом чи покупкою людину, хутчія тікати з цього пєкла. Ярмарок біліє своїми шатрами й ятками на горбу, а трохи нижче, на залізниці, метушаться жаваї паровозів і до загального гомону прилучають свій пронизливий свист.

ПО УКРАЇНІ. У КИЇВІ.

В українському клубі. Сьогодні, 10 августа о 5 год. вечера відбудється засідання старшини клубу. На засіданні розглядатиметься справа з загальними зборами та урядженнямь вечірком.

Рєвізія пєвєндо-західної залєзниці. Начальник залєзницї К. Немєшаєв призначив спеціальну комісію, до якої увїшли д. Комарницький, ревизор руху—інженєр Шульц, представник од державного контролю д. Сокольський та инш.

Ця комісія буде розглядати наслідки ревізія представника державного контролю д. Земеля. Комісію поділено буде на двї частини. Одна працєватимє у Київї,—друга в Одєсі.

Нові товариства. Цими днями у Київї одержано прохання про реєстрацію таких товариств: „Товариство допомоги незможнім учнямъ скирської городской хлоп'ячої гімназі“, „Ощадно-позичкова каса умањського товариства взаємного кредиту“, „Клуб вєросойського товариства инспекторів страховихъ т-в“, „Іванківська єврейська громадська бібліотека“, „Товариство дежурствъ в-ночі лікарівъ в Бердичівї“, „Каса взаємної допомоги на випадокъ смерти члєнівъ золотопшого позичково-ощадницького товариства“, „Товариство взаємного страхування на випадокъ смерти члєнівъ мальнянского позичково-ощадницького товариства“. Питання про реєстрацію вище-згаданихъ товариствъ розглядатиметься в присутствїї в справахъ сплєкта товариствъ 12-го августа.

Труси. В зяву з ревізією київської округи доріг позавчєра, з наказу судового слїдчого по головїшїмъ справамъ при київському окружному суді д. Фєвєнка, було зроблено чимало трусівъ серед колишніхъ чиновинківъ округи доріг та поставщиківъ. Труси почали робити з 7 годин ранку, у воїхъ взято на перегляд листувания, рахунки і т. п.

Трусили такихъ особ: інженєра Рєйхєра (Вєлика Підвальна, 16), штурмана і розв.—колишнього командїра парахода „Головачевъ“—Лїпського (лікаря Дєйча, Михайлівсьа а, 22), Френкіна (В. Васильє, 54), Фєльгїна (Жїлїяньє, 6), Ариштєйна (Мєрїнягоська 3), у батьків Ариштєйна (Пушкїньє 9), у довіреного Ариштєйна д. Когєна (Пушкїньє 10), Лєсєра (Звірїянецъ). В головїшїхъ контори рїзнихъ поставокъ Ариштєйна трусу провадив сам Фєвєнок. Опрїч того потрушено ще інженєрв Говїондзького та Марковського.

Київська панана. Рєвізія київської округи доріг викрила досить цікавїє заходи, якихъ вживало начальство та поставщики, щоб їхъ зловживания не виявились. Такъ служачїи, які розказували своїмъ знаяомимъ про зловживання начальства, „за поширювання неправдивихъ вїстокъ“ аразъ же скидали з посади, користуючися для цього инодї і доносами в жандармське управлєня.

Такъ бухгалтера землєчерпалки № 3 й д. Лазарєва за „неправдївї вїстки“ інженєр Говїондзький, який тоді порядкувавъ землєчерпалкою, скинувъ в посаду. Лазарєв, не довго думаючи, подав скаргу на Говїондзького в мїністерство. Коли ж було призвачєно в цїї справї слїдство, інжен. Говїондзький жив рішучимъ заходив, щоб не виявились його зловживання. Лазарєв було запрошено на квартиру до поставщика Р., куди прїїхав інжен. Говїондзький і почав прохати Лазарєва не занепасти його. Лазарєв, який вже трохи був впаив, згодився, йому дали 200 карб. і приватну посладу у інженєра Кєдо. За це йому довелось підписати прохання до прокурора, в якому від одмовляється од своєї попередньої скарги. Ще більш цікава подїя була з технїкомъ Пєховимъ. Пєхов служив на землєчерпалцї, якою завідував інж. Тальвинський; про „тріхи“ його Пєхов часто розказував знаяомимъ. Треба було позбутися яєсовъ д. Пєхова і от жандармське управлєня одержє зяву, що д. Пєхов вєдє революційну пропаганду. Пєхова було аразъ же арештовано, просїдїв він кілька мїсїяцїв в тюрмі, але доказівъ його революційної діяльності не було аняидєно і його випустили на волю, про те назад на службу його не прїїняли. Тодї Пєхов почав „равоблачатъ“ своє колишне начальство, та недовго це тєглоєс швидко інж. Тальвинський схамєнуєсї і, закляквиви Пєхова на квартиру поставщика, почав прохати вївєчєнєя за неприємности, які мав через аього д. Пєхова, нарешті, вєваючи себе вїнямъ в тому, що Пєхов довелось влїтати в борїа, він обїявъ їхъ покрити; аразъ же видав 500 карб. і дав рекомєндацію до помшника инспектора судоходства.

Через кілька дєнь Пєхєва було прїїято на службу, але служба цє була яєськ дивна—роботу давали до дому, робота вєє була ні для чого вєнотрїбна і строку для скїянченїя роботи ніколи не прїїзначалося. Коли у Київ прїїхала комісія ревізувати округу доріг, одїна поставщикъ заклякує до себе д. Пєхова і сказавъ йому: „ми покладемося на вас“. Тільки тоді той зрєвуєм, для чого йому було дано 500 карб. та посаду, на якій не було ніякої роботи. В відповідь на цє він зяєвъ, що скажє ревізорамъ всє правду і зєвернуєс нєвїт з листомъ у мїністерство доріг, прохючи дати наказ д. Королькову, щоб той його допшав, бо його й досї не допшували, хоча він кілька разівъ прохав, щоб йому зробили допит.

Вєсїяна шїга. Арештованого 8-го августа, з наказу штаба київської вїйськової округи, в Радзїяновї, д. Дубєса 7-го августа одїравлєно з Київї в Петербургъ.

Самогубствє у Київї. На протязї юлія мїсїяцѣ у Київї було 13 самогубствъ: 6 чоловікв та 7 жїнок. Змах на самогубство зробило 29 особ—11 чоловікв та 18 жїнок.

Мєтєрєологїчнї дослїдї в повїтрї. Вчєра в 7 год ранку в єапєрнихъ лагєрєхъ підїявся першїй военнїй воздушнїй шар „Омьєк I“ з офіцєрами пілотами поручикомъ М. та Г.; в дорозї

вони робитимуть мєтєрєологїчнї дослїдї. Лєтять дослїдувачї в напрямку Чернівїхъ Нїжїни на вїшинї 1—до 1½ верстєви; думають прїїбути годїна в 5—6 вєчєра.

Одночасно в асїгноцї. Мїністерство внутрїшнїхъ справ не затвердило прохання київського земствєа про асїгновку грошей на майстернї при 12 зємськихъ школахъ.

Червїє макаронї. В пєчєрський участок доставлено 9 футанв макаронїв з чєркияма. Цї макаронї куплєво в крамїчї Бубьєво на Бєсарабдї.

Нова школа. Київський губернаторъ повїдомив київську губернськую зємську управу, що мїністерство внутрїшнїхъ справ дозволило зємстєву ввїтї 1 дес. зємлї в м. Старихъ Придукахъ (берд. пов.) під зємську школу.

Лєкцї на виставцї в Уманї. Якъ повїдомляють київську губернськую зємську управу, агрономою Боровський, Дєвськє, Яєвєньєкий, Булава та Михайловъ згодїлись читати лекцїї на уманській виставцї. Боровський прочитаетъ: а) про прїоритетнї та штучнїє сїяї, б) про культуру пропащїнихъ рослїн; Дєвськє про сїєву та про вєсьєє насаїня; Яєвєньєкий: про штучнїє гнїї; Булава: про задрєжування вохостї в зємлї і Михайлов: про годїєвлїю худоби та доглядъ за нею.

Холєра на Київщинї. З початку помєстї до 9 августа на Київщинї заслабло 2.830 чоловикв, померло з нихъ 1104.

Комїтет „общєствєнного здравїя“ (бердич. повіту) зєвернує у київську губернськую зємську управу з проханнямъ асїгнувати 1.200 карб. на бортьбу з холєрою в бердичівському повітї.

Холєра у Київї.

У Олександрівську лікарню прїїбуло 5 слабихъ на газєрїт; найдєно холєру у 1, умер 1. Всього в лікарнї є 20 слабихъ на холєру і 19 на газєрїт.

У Кирилівську лікарню прїїбуло 2 слабихъ на газєрїт, холєру зняидєно у 2. Вєїхъ слабихъ у лікарнї 21.

У Сарєєвську лікарню прїїбув 1 слабїий на газєрїт, вєсього слабихъ є—24.

3 Київщинї. Самогубствє хлопчїка.

В сєлї Поланєцькому, умањського повіту, повїсьєво самє на Спєса шостїлїтнїй хлопчїк, бо мати дуже знуцалась над нимъ.

Палї. В сєлї Гусєвїчї, київського повіту, з самого початку лїта трапїлись дуже часто пожежї та крадіжкї. За двї тєло мїсїяцѣ було мало не 15 підпалівъ і скїлька крадіжєк. Недавно згорїла хата в сєлякїн Дячєк. А через скїлька дєнь після цього згорїла в вєї ж таки клєуєн. Клєуєн була порожня і яєво було, що її хтєсь підпалїв. Підозрїнявало на сєлянїна З. Юхимєнка, він на допитї прїїзнався, що підпалїв хату, а клєую підпалїв сєлянїна Дячєнок. Дячєнок ї собі прїїзнаєв і сказєв, що підпалїв клєую за шкаликъ горічки. Він вїказавъ ще на 8 душъ палїв. Арештовано палївъ вєсього 10 душ. Цє вєє молодї хлопцї від 16 до 20 лїт.

Назадъ з пересєленїя. В мартї мїсїяцѣ цього року вїїхало на пересєленєя з сєла Смєржїєвєць, бердичівського повіту 143 душї і всї вони були подальсьє в Забайкальщїну, де вїбрав для нихъ мїсцє ходєк. Але тепєр виявилось, що тє мїсцє ні до чого не годнє: кругомъ пієсок, камїняї, гори. Побачїи пересєленцї, що нічого не вїдють воли з такою зємлею і подальсьє назадъ на Київщїну. Прїїхали сюди самє в живїа. Стали серед сєла таборомъ і стоять, якъ цїганє по шатрахъ, бо хати їхъ, спроданї рашїнъ, сєдукшичї вєє порозвалєвали, а на дворїцїхъ позасадєвали городїну. Плєч і вїркъ підїявся серед пересєленцїв. Але пїзєво вєє було зарадити лиховї. Де-які з пересєленцїв пішли на колїщї свої поїї і не давали новимъ їхъ хазяїнамъ жалї озимїну. Почалась сваркя, бїйки. Пішла скарги в суд. Вєє сєло заколотїлось. Пересєленцї стрічєнно обїдїли, дітї бєз сорочєк бїгають. „Тепєр, кажуть людє: треба рашїнъ їхати на пересєленєя чоловикомъ, упорядити тамъ хазяїєство та тоді тільки брати до себе сємїю, а ходїківъ нема що слухать.“

Холєра в Білїй-Цєрнї в августї трохї зменшїлась, слабує тепєр щодня не бїльшє дєсятї душъ, тоді якъ в юлі мїсїяцѣ слабувало по 90 душ і бїльшє. Якъ повїдомляє санїтарна комісія, вєсього змерло в Білїй-Цєрнї на холєру 49 душъ, а слабувало бїльшє 200 душъ.

3 Волинї. В мїжєєвську гімназію в Володимїрї - Волинському будуть прїїїмати до першого сєнтєбря. Одкрїєлось першихъ двї класї.

Самогубствє. За юль мїсїяцъ на Волинї було 9 самогубствъ—п'ять чоловікв і 4 жївки.

Грєбїні і вїєнство. Вночі проти шостого августа, недалеко від станції Ковєль, якієсь розбїяньєкї напали на скїлька подорожнїхъ-крамарівъ, вбили одного, а другого ранили і, зграбївши 8.000 карбованцїв, втєкли.

Отруїєнє грибами. В мїстєчку П'янцї, жїтємирського повіту, цими днями отруїлась грибами цїла сєм'я—п'ять душъ.

Прїїгода молодїмъ. В Жїтємїрї не давно після вїдчанїя молодї Станєслава Домбровськїа і Адольфъ Мауєвїшїи на балконъ своєї квартири на свїжє повітря. Балконъ бувъ гнїляий, обломовся під ними і обєє молодїє полєтїли сторчъ головою на вулицю. Прїїшлось їхъ одвєзти в лікарню.

3 Подїлля. Сїєва. З сьмого августа

ста по всіх повітах Поділля почався сіва озимина. Погода саме добра.

Вініччине сільсько-господарське свято стає одкривається четвертого сентября і буде тягтися цілий тиждень. На виставці будуть читати лекції про сільське господарство. Всіх лекцій має бути сім.

Новий театр. В Вінічці будуть новий городський великий зімовий театр. Будинок театру дуже гарний і вміщатиме до 600 душ.

Ще газета. В минулому числі "Ради" ми сповідали, що в Кам'янці має вийти реакційна газета "Подольські Огни". "Київ." сповідає, що подільські націоналісти збираються видавати свою газету "Подільська".

З Полтавщини. Нема лікарів. В Полтаву надходять звістки, що по губернії вмирають від холери лікарі і фершалі. Зважаючи на те, що бракує медичного персоналу, на боротьбу з пошестою, посилають акушерок та рогних фершалів.

З Харківщини. В університеті. Прохання про прийом в харківський університет надходять дуже помалу. Досі подано велього 500, тоді як вакансій єсть кола 1.500.

Через холеру. Зважаючи на те, що холера не стихає у Харківі, науку у всіх середніх школах одсунодо до першого сентября.

В жіночому медичному інституті. Цими днями директор інституту одержав телеграму в міністерства, що дозволяється одкрити в Харківі перших два курси інституту. Прийом прохань вже почався. В курсієтці приймаються дівчата, які мають не менш 18 літ і скінчили дівочу гімназію та мають, або матимуть через два роки, свідоцтво за 8 класів латинської мови.

Нове в селянському хазяїстві. "Хліб" наше, що в свободі Боромлі, охтирського повіту, хлібороби останніми часами особливо уважно починають ставитися до своєї роботи: пильніше працюють рілля, не гураються сучього насіння, гарної машини. І це добре відбивається на врожаєх та достатках людських: хліба чистіше стали, краці на зерно та врожаєх; невжаєт та бідування менше трапляється. Же багачко на свободі є плугів, молотилок кінних, жнивирок, в сіялки рядкові та інші потрібний струмент хліборобський. Люде звикають до кращого порання і цінять його.

З Катеринославщини. Нещастя на мотоблі. П'ятого августа в маеткові Тильмана, верхедніпровського повіту, лопну старий котел в паровикові від мотоблі. Вбито кочогоара і тяжко ранено сына Тильмана і чотирьох робітників. Шматки паровика геть порозкадало далеко навкруги.

Законати в економії. В економії поміщика Іваненка, на хуторі Вербовому, олександрійського повіту, виник акалот. Робітники побили дуже управителя Крижановського за те, що він побив хлопця-робітника. Приїхало начальство. Почалися арешти серед робітників.

З Херсонщини. Кандидат в Державну Думу. Прави виставляють кандидата від Одеси в члени Державної Думи замість Вродського повітового одеського предводителя дворянства барона Рено. Поступують ще й досі не мають підходящого кандидата в Думу.

Українці в Америці.

Т-во "Запорозька Січ у Вініччегу. У Вініччегу 17 юля одкрито нове українське товариство "Запорозька Січ". Нове т-во має на меті агуртувати і об'єднати українську молодь. Т-во має заснувати власну бібліотеку, буде влаштовувати вистави, вечірки, лекції, заведе школи для неграмотних та свій хор. Між іншим т-во думає звернути увагу і на гімнастичні вправи.

Щорічні збори Української Видавничої спілки відбулися 20 юля у Вініччегу. Збори постановили подякувати урядові за гарне порядкування справними спілками. До уряду салки вибрали: Т. Фернея (голова), О. Жербека (тов. голов.), Я. Кузіючка (секрет.) та директорів—Я. Арсенака, В. Чумєра, В. Карпця та В. Кудрика.

Справа з пам'ятником Т. Г. Шевченкові.

Товариство "Просвіта" в Кам'янці-Подільському звернулося до об'єднаного комітету з проханням прислати каяжки для збирання жертв.

Пропозиція. В об'єднаній комітет поступила пропозиція, щоб підписи листи для збирання жертв було ровіславо усім перепланикам українських газет та журналів.

Прохання художників. За останній час в комітет надходять прохання від художників, щоб вислати їм програму другого конкурсу.

Економічне життя України.

Сельсько-господарські робітники.

Ціни на робочи рукави в останній період живи подекуди трохи зросли, але не на багато. Так, у черкаській повіті (с. Вязовок) жали по 45 коп. за копу, або подено по 50—60 коп., вказів по 15—20 коп. за копу. У сквирській повіті (с. Мусівка) жали за 15-й сініл або по 50 коп. за копу. У тарашанській повіті (с.

Степок) жали пшеницю за 10-й сініл, а жито за 8-й, а як за гроші, то по 60—65 коп. од коши. В одній тільки липовській повіті жали за 7-й сініл. Зате на Харківщині ціни стояли значно вищі. Там кошарь брав од 1¹/₂, до 2 карб., а вказівні од 75 коп. до 1 карбованця.

Чи заробили що-небудь селяне на сьогорішніх жнивях—це вяснитися пізніше, у всякій разі, можна вже тепер сказати, що де-яку копліку вони заробили. А от що заробітчана сього року повернуться до дому без заробітку—це можна сказати напевне. Перші ластівки вже прилетіли. Як повідомляє "Київ" (ч. 25—26), цими днями повернулись до дому дівчата-заробітчани, що нанялись у с. Малій Каратулі, перяславського повіту, на Рибницьку сахарню, на Поділлі. По умові, підписаній у волості, дівчата обовязались робити "в'язку сільсько-господарську й иншу роботу, яка б знадобилась на заводі, од 1 мая до 1 ноября сього року". Дівчата оповідають, що вони зважились винути роботу й повернутись додому, головним чином, через те, що завідський прикащик жорстоко з ними поведицяс, чіпляясь до них і часто били їх. При цім і харчували їх але. Жити їх примушували в дуже непридатних до житла шатрах, де розплюжувалась сила комах. Дівчата—їх було до 20 душ—написали про це своїм батькам. Ті доручили двом чоловікам поїхати на місце й, коли скарги дівчат потвердяться, то порвати умову з сахарнею. На місці все потвердилось, і батьки забрали всіх дівчат до дому.

Цікаво навести де які пункти з умови, зробленої між конторою й дівчатами. За місяць контора платити робітничі 7 карб. 33 коп., а напіробітничі 6 карб. "Харч економія дає: хліба печеного скільку хто захоче, пшоня або крупн гречаної по хунтові на душу в день, сала свинячого в скоромні дні й олії в пісні дні по фунтові в день на кожних 10 душ, а в пісні дні по борщу по дві тарани на душу". Про мясо до борщу в скоромні дні й не згадується. Для спочинку вночі контора дає, коли працюють на далеких ланях, банлагани. За кожний прогульний день контора штрафувє як за два робочі дні. На роботу треба виходити рано вранці, після першого дзвінка, й вичнати роботу ввечері. Хто цього не виконає, того контора штрафувє, як за прогульний день. Прашувати треба від сходу до заходу. За словесну образу "старшого" контора має право штрафувати робітника сумою нежневого заробітку. Опріч того, контора, здається, лишає за собою право переступати своїх робітників кому-небудь иншому.

За кордоном.

До повстання друзів.

До Беирута прибув з Константинополя генерал Самі-паша з 4,000 салдат і негайно подався в той край, де тепер бунтуються друзи. Розруки в цім краї зовсім не припинились, друзи все ще руйнують села, й є підстави боятися, що вони побівають усіх християн. Телеграф усюди зіпсовано: повалено стовпи, порізано дріт. Військовий міністр, послаючи Самі-пашу проти друзів, наказав йому воювати якомога енергійніше й не давати повстанцям ніякої пільги. Взагалі, розруки в Ліванському краї носять, очевидно, значно серйозніший характер, ніж про це можна догадуватись з офіційних повідомлень турецького уряду. У Константинополі з великою тривоєю прислухаються до відомостей про це повстання, бо там ще добре пам'ятають різню християн, що була в 1860 р., коли перерізано більше 10,000 християн, а це і се було ділом рук друзів. Тоді порядок було наведено тільки після того, як туди прибуло французьке військо й тимчасово заняло всю Сирію.

Повідь у Японії.

Кілька днів тому російські й закордонні газети принесли звістку про повідь у Японії, що заробила в Токіо й інших містах багату школи. Тепер японське посольство в Петербурзі подає в цій справі такі подробиці. Великі дощі, що почались у Японії 26 юля, нарабили великих збитків у Токіо й в 15 провінціях: Сізоко, Сакідама, Гума, Тіба, Тоуі, Міякі, Нагано, Когагава, Ібараки, Аїті, Фукусима, Іаате, Ямагата й Акита. На останні офіційні відомости, 888 душ поотоло під час повіді, 160 душ тяжко поотоло й 500 душ пропало без-вісти. Опріч того, вода занесла й зруйнувала дощену 3,700 домів і сильно зіпсувала 2,200 домів. 393,000 домів зіпсовано менше й залито водою. Найбільше потерпіли місто Токіо й 8 перших із числа згаданих провінцій. У Токіо лишилось 20 тисяч душ без пристановища. У 8 названих провінціях уряд уживає всіх заходів, щоб прийти на поміч людности й жертвам повіді. У Токіо жертвам допомагають також військо й флот. 3-го августа хуртовина затихла й тепер нової шкоди вже нікому не зроблено. Через повідь мусів припинитись рух поїздів на всіх японських залізницях, але вже 3 августа на більшости залізниць поїзди почали ходити. Збитки од повіді оцінюють в кілька десятків мільйонів карбованців.

ТЕЛЕГРАМИ

(на останні вїсті з газет).

В суді.

КАТЕРИНОСЛАВ, 9. В військовому суді почали розбирати справу 68 анархистів-комуністів, що в 1906—7 роках вчинили грабїжі, насильства і убивства на Кубані. Між ними лікар Меєрович, якого обвинувачують за те, що не виказав на злочинців і помагав їм ховатись.

Арешт шмага.

ВАРШАВА, 9. З Львова телегра-

фують: В Боршівцях арештовано агронома Йосипа Пековського. Виявилось, що він дуже часто одержував гроші з Київя.

Літання.

ПЕТЕРБУРГ, 8. Діріжабль "Лебедь" перелетів через с. Халючі і долетів до ст. Середія Рогатка, пролетівши за годину 85 верстов.

На гатчинському аеропромі, яко пасажири, піднявсь на аероплані командуючий військом одеської округи генерал Каульбарс. Пілот Лебедев літав 5 хв. на збудованому в Росії аероплані "Россия".

Нещастя з авіаторами.

ПЕТЕРБУРГ, 8. Поручик Горшков піднявся на "Фармані" з пасажиром на 60 метрів вгору. Але тут зіпсувався мотор. Апарат став падать додолу і зачепився за дерево. Горшков легко поранено. Пасажир не потерів.

ОДЕСА, 9. В воєнно-авіаційній школі кап. Прохницький, піднявшись на апараті Блеріо вгору, повертаючи круто, впа. Апарат потрощило. Авіатор трохи потовкся.

Убивство городского.

ПЕТЕРБУРГ, 8. Вчора вночі тільки що випущені з шкіл молоді офіцери—Марченко і Вачнадає катились п'яні на звозику, чіпляясь до прохожих і бешкетували. На рої Долгоруковської улиці городовий Кулешов уштиво став просить офіцери не бешкетувати. Офіцери скочили з звозика і почали лягати і бить городового. Один ударив пашкою під коліно в артерію і городовий, облявляючись кровью, впа. Збігсья натовп і хотів вичнати над офіцерами самосуд, але поліція врятувала їх. Кулешов тим часом умер. Швидко прибули градоначальник, прокурор і власті. Офіцерів одведено в заосток, а вїдлітали на гауптвахту. Справу передано військовому слідчому. Кулешов служив в поліції більше 20 років. Після його зостаєся жінка і 4 дітей.

Крім того арештовано ще 20 молодих офіцерів; які, напившись, счинили бучу на Ходинському полі біля дому командуючого військом.

Убивство.

ТУЛА, 8. Вбито веневського предводителя дворянства камергера Дмитра Попова. Убив Попова син його Микола, п'яною, в припадку білої гарячки. Вбивство сталося в маетку покійного.

Позанські свята.

ВАРШАВА, 9. Польська преса люто нападає на тих 25 поляків, які брали участь в банкеті, даному на честь імператора Вільгельма. На святах не було від одного поляка-члена ландтага. Імператор наставив камергерами трьох польських поміщиків.

Напад на поїзд.

СТ. ЧОРНОЛІСКИ, (Півд. Зах. авал.), 9. Сьгодні біля третьої годячі, коли мішаний поїзд № 31, виходячи з ст. Чорноліски, прийшов виходні стрілки, машинист помітив якорьх суб'єктів, що позскакували на територію площадки товарних вагонів, які йшли зразу за паровозом. Машинист спинав поїзд. Злочинці поділись навтьоки. Кондуктори погнались за ними, стріляючи з револьверів. Злочинці, одстрілюючись, втекли. Перелякні пасажири повискакували з поїзда. Поїзд стояв пів годичи.

Ящур.

РАДОМ, 9. В губерній ящур лютує в 177 селах. Помість стихає.

Чума в Одесі.

ОДЕСА, 8. За останні п'ять днів захворіло 20 душ на хворобу, дужє схожу на чуму.

Холера.

ПЕТЕРБУРГ, 8. За добу захворіло холерою 60, умерло 23, лежить хворих 710.

С-Петербурзьке телеграфне агентство має такі вїстки про холеру: за тиждень в Баку захворіло 243, умерло 88; в Чернівцях захворіло 6, умерло 2; в чернів. губ. захворіло 86, умерло 33; в Чистополі захворіло 2; в чистопольському повіті захворіло 10, умерло 3; в Костромі захворіло 60, умерло 31; в костромській губернії захворіло 727, умерло 238; в Омську знов захворіло 30, лежить хворих 88.

РОСТОВ-НА-ДОНУ, 8. Од початку помести захворіло в городі на холеру 2542 дупі, умерло 827. В області захворіло 20,535, умерло 8480. Холера лютує в 591 місці.

Всякі звістки.

ПЕТЕРБУРГ, 8. П. А. Столпін, як вшуть пєтербузькї газети, запітав Шварца, чо в цьому році менше поступає в студенти.

Сенатор Глашницкий оддав суд сїбірських інтедвантів-генералів Хаскина і Парчевського.

Нарада представників страхових товариств поставила не страхувати церкв.

Єсть чутки, що ректором київської духовної академії призначено буде єпископа прилуцького Георгія, замість Феодосія, призначеного єпископом оренбургским.

"Земщина" повідомляє, що нарада акмірала Григоровича постановила видати корабельничьїм одділам морського інжен. училища в Кропшадті і призначати морськими інженерами тих, що скінчили політехніку.

ХАРЬКІВ, 9. Урочисто одкрито одділення Імператорського товариства птахівництва.

РОВНОЄ (сам. губ.), 8. В 5 г. ранку розірвався паровик на буксірі "Моряк" і він затонув. Єсть людські жертви. Шкоди на 24,000 карб.

ВАРШАВА, 9. Приїхав доктор Егерс, що подорожував по Росії, оглядаючи установи попечительства про народню тверезість.

КИШИНЬОВ, 8. В оржеєвському повіті випав великий град, який вкрив землю на пів-яршина. Плантації тютюну, кукурузи і виноградники чисто ввбиті.

МОГИЛІВ (губ.), 8. Три тижні йдуть не втихючи дощі. Сіно й хліб по всій губерній гниє.

ВАСИЛЬКОВ, 8. Ревізія викрила, що начальник місцевої поштово-телеграфної контори ростратив 4,645 карбованців. Діло передано в суд. Вину ватого арештовано.

ОМСЬК, 8. Сенаторська ревізія потрусила чинів сїбірської дороги, великих поставщиків і підрядчиків по всій лінії од Омська до Челябинська і Иркутська.

СІМФЕРОПОЛЬ, 8. Губернське по городових справах присуствіє позиває колишніх членів ялтанської городской управи Іванова і Гетманова і колишнього бухгалтера Ставракі за те, що вони зробили фальшиві документи про огляд касових книг, щоб покрити Іванова, який ростратив 28 тисяч городових грошей.

За кордоном.

Втеча президента.

НЬЮ-ЙОРК, 9. В "Нью-Йорк Трибуна" телеграфують з Нового Орлеана, що президент Нікарагуа Мадрісклаєв себе уповноваження і втік з сьомьє. На його місце призначено Пове Естрада, брита ватажка інсургентів.

Забастовка в Штетині.

БЕРЛІН, 9. Забастовка в Штетині й досі тягнеться. Ні робітники, ні хазяїни не хотять поступитись своїм. Робітники кажуть, що забастовочного фонду ще не завзято і через це вони довго ще можуть протрдержатись.

Подорож турецьких студентів.

БУХАРЕСТ, 9. Прибув турецький міністр освіти в групою професорів і студентів константинопольского університета. Их зустрів міністр Гарет. Город прибрано прапорами.

Петиція мясників.

БЕРЛІН, 9. Мясники звернулись прямо до імператора Вільгельма в петицієх, щоб було одкрито кордон для російської худоби, бо инакше Германія загрожє місяний голод.

Літання.

ФРІДРИХСГАФЕН, 9. "Цеселін № 6" в 5 год. 50 хв. вилетів в Баден-Ваден. В 10 годич ранку діріжабль пролетів над Офенбергом, а в 10 з половиною год. спустився в Баден-Вадені.

ФРАНКФУРТ-НА-МАЙНІ, 9. Авіатори Лохнер, Ліндентанер і Жаннен полетіли на Мангейм. Жаннен через 1 1/4 год. сунувся в Мангейм; Лохнер через 4 год. 22 хв. спустився, первертавши подорож, в Майні; Ліндентанер спустився в Офенгеймі, бо зіпсувався мотор. Поладьявши мотор, він вернувся в Франкфурт, де на висоті двохсот метрів довго літав над учебним плацом.

Холера в Італії.

РИМ, 8. За добу в Трапі й Барлеті захворіло на холеру 11, умерло 2. РИМ, 9. В Трапі знов захворіло 9 дуп, умерло 3. В Авдрії, Барлеті і Кариньолі занеджало 7, умерло 6.

Пожема.

БУЕНОС-АЙРЕС, 8. Згорів торговий дім "Людвиг". Шкоди на декілька мільйонів пезет.

ПА-ІЖ, 9. З Буенос-Айреса телеграфують: "На ювелійній виставці сталося пожежа. Згорів увесь одділ машин і великий звіринець Гагенбека.

Театр і музика.

— Труппа Т. Колосиченна. Сьогодня бенєфіє артистки д-ки Отаманської. Виставляють перееробку російської пьєси Шпажінського "Чародїйка"—"Кума Марта". Центральну роль грає бенєфіцієнтка.

— Бенєфіє Іа. Мар'яненка. У пятницю, 13 августа, в мїськом театрі, "Паго" одбудеться бенєфіє артиста Ів. Ол. Мар'яненка. Підє нова пьєса Ф. Костєнка "Ватраки". Бенєфіцієнт виступить в ролі Юрка. Рєспту головних ролів поділено так: Степан Гаврилович—д. Вільшанський, Хотана—д-ка Борисоглібка, Маруся—д-ка Лїнічєва, Гарасим—д. Левичкий, Василь—д. Петляченко, Івась—д-ка Доля.

— Труппа Бродєрева переїхала з Чернівцова до Вініччї, де виставляє разом з російськими оперетками й украинські. Грає труппа в літньому театрі Толстого. В труппі є такі, між иним, артистки й артисти: д-ки Кочубей-Дабановська, Проєроєва, Чарновська, Шеремєтєва, Шульгина; д.д. Вуджинський, Диков, Демидов, Івлев, Неволя, Петренко, Соловйов, Тарасєво, Шульгина. Діріжор Немковський. Режїсер С. Дяков.

Лист до редакції.

В. Ш. П. Редакторе!

Пршу умістити опього листа мого замість відповіді д. Мартосєві і К^о.

Артисти товариства драми "Вє-россійского союза сєднєвичькїх дїятелєв", що пробуєє цього літа в Лубнях, д.д. Мелєновський, Дружїнін та Нєволін, примуєшє зліднати та відносинами своїх товаришів, покинути т-во зовсім, опинялись в надто тяжкому становищі без шєляга в карма-ні, залаяні добре в борги. Нічим було вихати в Лубень навіть. Прохали товаришів видати одчасну заплоту, щоб дати змогу кому вихати до дому, та їм нічого не дали, хоч їм і в емеритурі належали гроші (див. лист д. Мартосє). З сльєзми на очах, голодні артисти звернулись до сторонних людей в благанням допомогти їм і орендарь театру, друкарь, що друкує театр. афїші, музиканти, робітники театру збїрали поміж собою карб. 15 і цим дали спрому зазначеним артистам вийхати з Лубень та купити кусок хліба, а товариші д. Мартосє і К^о бачили це й мовчали. В кінці юня представники товариства, власне д.д. Мартосє і Количев звертались не то в благанням, не то в вимогою до орендаря театру, друкаря, що друкує афїші, тїатральних музикантів, цїлюряків і усіх робітників, не виключаючи нікого, щоб вони зменшили платню за свою працю, друкування афїші, за тїатр, бо діла, мовляв, товариства дуже кєпські (так і баяли тоді усї), але усї колективно відмовились зменшувати. Опієла цього касїра Рабінова було рощитано воєном без усяного попередження, бо, мовляв, діла т-ва кєпські (!!), а касір найшовсь дєшевїшїй. Все це завше доведє свидками і вїки опроверження д.д. Мартосєв не допоможуть. Виянкає питання: деж саме правда про діла: чи тоді як благали про зменшення трат була вова, чи в листі д. Мартосє? Чи то може тільки фальшиво уваляли свої діла кєпськими, щоб прібутки збільшити? Вияєн безперечно в тому, що повірив їм про діла кєпські і записав про це, але я не вїдав, що вони кажуть неправду і спритні до цього. Хай за це вибачають. Іван Лубєнєц.

ДОПИСИ.

(од власн. кореспондентів).

РАДОМИСЬКИЙ ПОВІТ (на Київщині). Лісові штрафи. Не раз вже писалося в "Раді", що селяне радомиського повіту, особливо східно його частини, занадто вбогі, а через те ті з селян, що живуть поблизу казенних лісів, не можуть обійтись без того, щоб не назабрати дріньєх на паливо, або не вкупити бурьяну теляті чи поросяті в цих лісах. Але й полдєвцики з сього боку не дримають, ловлять в лісах селян і накладають на них грошові штрафи. До першого числа цього місяця општрафовано селян, які ще не виплатили штрафів: по черніобільській волості—86 хазяїв, іванківській волості—3990 хазяїв, мартиновичській—173 хазяїни і по шепєличькій волості—410 хазяїв, а разом—4659 хазяїв; всі вони винні казнї штрафів—10,532 карб. 18 коп. Коли розкинуть ці гроші на поодиноких хазяїв, то на друг на кожного припадає по 2 карб. 27 коп., але й такої мизєрї заплатити, через тяжке убожєство, ніхто не може. До вїдєтєся начальству зживати всяких заходів, виправляючи штрафи. Наприклад впродовж останнього місяця по шепєличькій волості поціновано і призначено на продаж за штрафи ружомє майно 30-ти господарів.

М-но ВОЛОДАРКА, сквирського повіту (на Київщині). Заїри. Цього літа у нас в містечку склавсь гурток молоді, який поставив собі завданням дати скілька українських вистав. Вибрали декілька українських пьєс і послали до п. губернатора за дозволом.

А тим часом, поки прийде дозвіл, рішили звайти підходящї для вистав залу і рощапати репетіці. Зостаєвильсь на народьому домі (чайній-читальні), де є як-раз підходяща для вистав зала.

Попросили у завідуючого народним домом, щоб дав залу для вистав і розрїшив там же робити репетіці. Він все це розрїшив. Стала готуватись і назначили день для репетіці. Приходять до народього дому, їх не пускають. Кажуть: просить попечєтельство народної тверезості.

До попечєтельства не вдались. У любителей опустолиась рука. Згодом прийшов від п. губернатора дозвіл на спектаклі, але з боку гуртка не видно ніяких заходів, щоб викоритати цей дозвіл і дати містечку скілька спектаклів.

С. ЯБЛОННЕ, ровенського повіту (на Волині). Шаробня темнота. У сусіднім з нашим сєлом почала слабувати худоба на язык. Вєдєке вимарвання худоби дуже вразило наших селян і вони бачуть в цьому якусь надїяльно-родню силу. Народя фантазї уже утворила байку, яка вивисє причину цієї помєсти. Байка повїствує, що їхав один чоловік вночі лісом, і хтось сів на його вїз. Як той спитав незнайомого:—хто він такий?—то незнайомець відповів: "ти не лякайся мене, я скоро зїду, там де мене поклачуть". А коли чоловікові тому прийшлось прїїдти через дек-які села, лихий почав мукайти, як корова; і там, де йому обивалась худоба, почала ширитись ця помість. З поширенням цієї помєсти начальство почало зживати дек-яких заходів, щоб припинити

роповсюдження П. Поставлена була варт, яка дивилась за тим, щоб часом не перегоняли худоби в заражених місцях в місті неваряжені. Але наші селяне дуже недбало відносяться до цих заходів. Все їдно, нічого не буде—кажуть, а де-які ще й а опаскою хитають головами: „не варт з лихим діла мати“.

М-но БАРИШПОЛЬ (на Полтавщині) переяславського повіту. Библиотека. Років через шість нарешті відкрилась наша громадська бібліотека, та тільки не так, як слід вона існує. Книжки видаються тільки в суботу; візьмеш каталога в руки, почнеш питати яку книжку, а відповідать, що її нема зовсім. Коли ж запитаєш де, то скажуть, що вона „без вѣсти пропала“.

Ще в тій бібліотеці „почепителства о народної грезности“, котра раніш була при чайній попечительства, а коли чайну скасували, то вона перенесена була у волость, де вона виводила неволосний писарь. Потім, коли того писаря розчистав земський начальник, то через шість і бібліотека перейшла за ним на ту квартиру, де він живе. Звідти книжки бере тільки сам бувший писарь, та де-які його прихильники, котрі беруть тільки одного „Киевлянина“. А випикується туди, окрім усіх чорносопчених газет ще й „Русский Паломник“, та селянсько-господарські „Сельский Хозяин“, „Прогрессивное Садоводство и Огородничество“ „Хуторанин“, котрі владобилися б нашим селянським господарям, коли б бібліотека була на своєму місці.

Листування редакції.

М. Далебі. „Рада“ перекладі драми друже-Оповідання й вірші, як самі бачите, містяться „Словника Б. Гринченка можна вислати по вилати останні 4 карб. (до сього часу Ви прислали 6 карб. на передплату „Ради“ і 2 карб. на „Словник“).

Ціни на хліб.

Пшениця в Одесі 103 коп. (улька) і 110 коп. (озима), у Ростові 114—116 коп. (гарнівка), 114 коп. (гірка) і 109—111 коп. (озима), у Фастові 97—100 коп., у Київі 100—105 коп., у Харкові 97—107 коп. (озима), 90—100 коп. (гарнівка) і 95—105 коп. (поміщицька), в Єлисаветграді 100—106 коп., у Миколаїві 114 коп. (гірка-улька). Жито в Одесі 73 коп., у Ростові 71—73 коп., у Харкові 62—68 коп., у Фастові 64—67 коп. (поміщицька) і 61—64 коп. (селянська), у Київі 69—72 (поміщицька) і 65—68 коп. (селянська), в Єлисаветграді 55—57 коп. (і), у Миколаїві 75 1/2 коп. Овес в Одесі 74 коп., у Ростові 66—74 коп., у Харкові 54—63 коп., у Фастові 68—71 коп. (поміщицький) і 64—67 коп. (селянський), у Київі 73—76 коп. (поміщицький) 68—71 коп. (селянський). Ячмінь в Одесі 62 коп., у Ростові 60—65 коп., у Харкові 55—60 коп., у Миколаїві 65 1/2 коп., в Єлисаветграді 52—57 коп. Просо у Ростові 65—70 коп. Кукуруза в Одесі 74 коп. Настрій на внутрішніх ринках падають твердий, хоча ціни трохи падають; за кордоном непевно.

Справочний одділ.

Навчальні відомості. Вісток, 10-го августа. Пис—Спасівка. Мч. Заврентія архид., Сикста, папи римського. Ст. сон. 4 год. 59 хв., зах. сон. 7 год. 7 хв. Трупа М. Садовського.—„Вурлака“. Трупа Т. Колесниченка.—„Кума Марта“.

ДАЧНІ ПОЇЗДИ.

(з 1-ю мая по 15 сент.)

Півд.-Захід. залізниця.

ОДХОДЯТЬ:

3 Київ до Борзня 7 г. 25 хв. р., 8 г. 20 хв. р., 10 г. 50 хв. р., 1 г. д., 3 г. 15 хв. д., 4 г. 35 хв. д., 5 г. д., 6 г. 30 хв. в., 9 г. 10 хв. в., 11 г. 20 хв. в., 12 г. 10 хв. в., 12 г. 30 хв. в. 3 Борзня до Києва 5 г. 24 хв. р., 6 г. 5 хв. р., 6 г. 37 хв. р., 8 г. 30 хв. р., 11 г. 12 хв. р., 3 г. 27 хв. д., 5 г. 5 хв. д., 5 г. 26 хв. д., 6 г. 59 хв. д., 8 г. 3 хв. в., 8 г. 23 хв. в., 12 г. 20 хв. в., (в дні спектаклів).

*) Поїзди, помічені зірочкою, ходять тільки що-неділі і у свята.

3 Київ до Мотовилівки 7 г. 25 хв. р., 8 г. 20 хв. р., 10 г. ранку * 10 г. 50 хв. р., 1 г. д., 4 г. 34 хв. д., 5 г. д., 7 г. 40 хв. в., 9 г. 10 хв. в., 11 г. 20 хв. в., 12 г. 10 хв. в., 12 г. 30 хв. в. 3 Мотовилівки до Києва 4 г. 19 хв. р., 4 г. 59 хв. р., 5 г. 43 хв. р., 7 г. 43 хв. р., 8 г. 24 хв. р., 9 г. 50 хв. р., 10 г. 30 хв. р., 2 г. 36 хв. д., 4 г. 38 хв. д., 6 г. 12 хв. в., 7 г. 29 хв. в., 8 г. 43 хв. в., 9 г. 10 хв. в.*

*) Поїзди, помічені зірочкою, вертаються тільки що-неділі і у свята.

3 Київ до Бороднянки 8 г. 5 хв. р., 11 г. 5 хв. р., 12 г. 25 хв. д., 3 г. д., 4 г. 20 хв. д., 5 г. 19 хв. д., 8 г. 45 хв. д. 3 Бороднянки до Києва 4 г. 17 хв. р., 6 г. 30 хв. р., 7 г. 19 хв. р., 4 г. 47 хв. д., 6 г. 12 хв. в., 8 г. 50 хв. в., 12 г. 7 хв. д.*

3 Київ до Тетерева 11 г. 5 хв. р., 12 г. 25 хв. д., 3 г. д., 4 г. 20 хв. д.

3 Тетерева до Києва 6 г. 18 хв. р., 3 г. 31 хв. д., 5 г. 27 хв. д., 8 г. 7 хв. в.*

*) Поїзди, помічені зірочкою, ходять тільки що-неділі та свята. Крім цього всі поїзди, що йдуть на Тетерева та Бороднянку, спиняються для приїзду й відходу пасажирів в Святошині, Бєлчак, Ірпєні, Бучі, Ворзєлі, Немешані І П.

Москов.-Київ-Ворон. залізниця.

3 Київ до Дарниці. 3 г. р., 9 г. 30 хв. р., 10 г. р., 12 г. 30 хв. д., 5 г. 30 хв. д., 4 г. 27 хв. д., 6 г. 4 хв. в., 7 г. 50 хв. в., 11 г. в., 11 г. 45 хв. в., 1 г. 30 хв. в. 3 Дарниця до Києва 4 г. 45 хв. р., 6 г. 45 хв. р., 7 г. 10 хв. р., 7 г. 50 хв. р., 9 г. 27 хв. р., 9 г. 57 хв. р., 11 г. 20 хв. р., 4 г. 56 хв. д., 6 г. 44 хв. в., 7 г. 20 хв. в., 10 г. 50 хв. в.

Святами після спектаклів—нарочний поїзд вночі.

Роспис ходу поїздів.

(з 18 апр. 1910 г.)

Table with columns: Півд.-Західна залізниця, № поїзда, Оходить в Київ, Прибуває до Києва. Lists train routes and schedules for various stations like Kyiv, Borzhna, and Mykolaiv.

ПАРОХОДИ ТОВАРИСТВ.

„О-во Пароходства по Дніпру и его притокам“ и „2-ое Пароходное Общество по Дніпру и его притокам“ удержу почтово-пасажирські рейси по одні водних шляхах:

- 1) По Київ-Катеринославському: щодня. 3 Київ в... 8 1/2 ранку і 5 г. дня, Катеринослав в... 15 г. дня. 2) По Київ-Пинському: П'ять раз на тиждень: 3 Київ—по неділях, понеділах, середях, четвергах і п'ятницях... в 9 1/2 г. ранку. 3 Пинська—по неділях, понеділах, середі чотв. і суботах... в 9 г. ранку. 3) По Київ-Чернігівському: щодня. 3 Київ в 6 г. веч. Чернігів в 8 г. ран. 4) По Київ-Могилівському: Чотири рази на тиждень: 3 Київ по неділях, понеділах, середях, четвергах і п'ятницях... в 2 г. дня. 3 Могилівка—по неділях, понеділах, вівт, четверг. і п'ятн... в 6 г. веч. 5) По Київ-Чернігівському: щодня. 3 Київ в 5 г. дня. Чернігів в 7 г. веч. 6) По Київ-Гомельському: щодня. 3 Київ в 2 г. дня. Гомель в 1 1/2 г. веч. 7) По Могилів-Оршанському: щодня. 3 Могилівка в 11 г. веч. Орша в 2 г. дня. 8) По Гомель-Ветковському: щодня.

Редактор Вал. Галевич. Видавець Є. Чикаленко.

ДАМАМ ГОР. КИВА.

Інституція „Ідеал“ проп. велич. вибір остан. новинок і просят звернути увагу на примірно виновнені замовлення та на добротність матеріалу; просят не змішувати з парикамерськими. Великий вибір гот. кутерів (більш 5000 шт.), а також прядків і кіе. Олібр. остан. журнал. Принал. для п.п. шарімак: фрізюр, бинди, тель, броволін та інше. 100-1091-119

Оповістки.

Прод. 2 пав. гот. квартири 4 і 5 кімн. 1000 р. Кухн., ванн., балк., центр. міста. Доход 660 і 900 руб. Нал. 3100 і 3400 р. Київ, до постр. Н. М. А. 3-1688-1

Владислава Ідзіковського

коміснера Придворної пішої капели в Київ, має повний комплект

в останніх виданнях для всіх шкіл в російській, польській, українській чужих мовах, в міських і гарних оправах. Глобус, географічні карти, педагогічні підручники і календарі для п. п. учителів і учнів.

Списки учебників за-дурно. 6-1684-1

На увагу Господилям!

Нема нічого кращого для працї бізнісу, як амальо-сильний екстракт „НІКС“ ХІМІКА І. В. ГАЛЬПЕРІНА. НІКС не шкодить бізнісу, а робить її надзвичайно бізю і доставляє величезну нагороду у Відні Grand Prix.

Продається у представника А. Сауленко, в Ураїнській Праці, Прорізна № 28. 10-1682-2

2 убрання за 4 карб.

Новино серед матерій на чоловічї убрання в „Шевіот-Турі“. При такї дешевизні, як 2 карб. за цілий одрїз в 4 1/2 арш. для повного чоловічого убрання, матерія нічим не рїзняється од тїєї, що 2—3 карб. за арш. і має всі переваги останньої, а саме велику м'якїсть, прастичність та елегантність. Колори: чорний, т-синїй, коричневий, олівковий. Випускається 2 таких одрїзів за 4 карб. 1 за пересулку 70 коп., по почтї налож. платїж. без закладку. При замовленні 4-х або більш одрїзів переїзля на кошт фабрики. Без рїску, повна заплата, коли не до подобї, приймаємо назад. Замовлення на адресу: Вь фабрику шерстяных изделий Т-ва „Эко“, г. Лодзь. № 149. 00—2.

Великая экономия труда и времени!

Достигается это средством „ЮРОКСИЛЬ“

Advertisement for 'ЮРОКСИЛЬ' (Juroksil) featuring an image of a product bottle and text describing its benefits for laundry and cleaning.

00-1670-5

ВИДАВНИЦТВО „Селянська Книжка“.

В. Доманицький. Про шовківництво. Як розводити шовковицю та добувати кокоци з шовком. 3 14-ма малюнками. Ціна 4 коп. Продається всюди. Головний склад у Київї в „Українській книгарні“, Безаківська вул. № 8, 15-1647-5

Вийшла з друку нова книжка: Тарас Бульба.

повість М. Гоголя, в перекладі М. САДОВСЬКОГО. Ціна 25 коп. Продається в українських книгарнях.

Видавництво „Театральна Бібліотека“.

Нові п'єси: „САТана“ № 3. драма на 4 дії Я. Гордіна. (Дозв. до вист. 29 апр. 1910 г. за № 4950). Ц. 30 к. № 4. „Мазель-тов!“ комедія на 1 дію Шолом Алейхема. ц. 10 м. № 5. „Миреле Ефрос“ побутова п'єса з єврейського життя на 4 дії Я. Гордіна. (Дозв. до вист. 12 мая 1910 г. № 5293). Ц. 30 к. Продаються по всіх українських книгарнях.

Advertisement for 'Товариство Жук, Дмитрієв і Ко.' (The Firm Zhuk, Dmitriyev & Co.) featuring a watch illustration and text about jewelry and watches.

Advertisement for 'Сенсаційна новина!' (Sensational News!) featuring a watch illustration and text about a gold watch.

Advertisement for 'Вышел № 8 (август) журнала „Современный Мир“' (No. 8 (August) of the journal 'Modern World') with a table of contents.

Advertisement for 'Укрїнська Хата' (Ukrainian Home) journal, listing authors and content.

Advertisement for 'ПРОДОЛЖАЕТСЯ ПОДПИСКА НА 1910-й ГОДЪ' (Subscription continues for 1910) for 'ПОСЛѢДНІЯ НОВОСТИ' (The Last News).

Advertisement for 'ПОСЛѢДНІЯ НОВОСТИ' (The Last News) newspaper, detailing subscription rates and contact information.